

۱۵۰ هزار میلیارد تومان بدهی دولت؛ "سازمان تامین اجتماعی" در مسیر نابودی

صادق کار

بنا به گفته مسوولان دولتی و مجلس نشینان، سازمان تامین اجتماعی از لحاظ مالی چنان در مضیقه قرار گرفته که قادر به انجام تعهداتش به بیمه شدگان نیست و حتی "مرکز پژوهش ها و کمیسیون اجتماعی مجلس نیز اذعان می کنند که دلیل اصلی این وضعیت بدهی دولت به سازمان تامین اجتماعی است."

میلیارد تومان به ۱۵۰ هزار میلیارد رسیده نیست، و احتمال این که در سال ۹۷ نیز مبالغ دیگری از صندوق برداشته شود و حجم بدهی های دولت بیشتر گردد، محتمل به نظر می رسد.

دولت در شرایطی هم چنان به دست اندازی غیر قانونی به دارایی های تامین اجتماعی ادامه می دهد و از پرداخت بدهی هایش به این سازمان استنکاف می ورزد که

خبرگزاری "ایلنا" روز یکشنبه گزارشی را در مورد "جزئیات بودجه اختصاص یافته به سازمان تامین اجتماعی در سال ۹۷ منتشر کرد. در بودجه سال آتی سازمان تامین اجتماعی هیچ اشاره ای به بدهی دولت به صندوق تامین اجتماعی نشده است و ظاهراً دولت حتی حاضر به باز پرداخت بخشی از دیون ۱۵۰ هزار میلیارد تومانی اش که طی ۵ سال گذشته از ۷۰ هزار

البته ۱۵۰ هزار میلیارد تومان مبلغی است که دولت با اجازه خودش از صندوق برداشت کرده، به غیر از آن دولت مبالغ کلانی نیز بابت عدم پرداخت سهم حق بیمه اش طی سال های متمادی بدهکار است که ظاهراً تمایلی به پرداخت شان ندارد.

افزون بر این ها بخش بزرگی از بودجه طرح سلامت دولت که مبلغ آن را اعلام نمی کنند، از صندوق تامین اجتماعی تامین می گردد. همین رویه دولت ها در قبال سازمان تامین اجتماعی سبب پیروی کارفرمایان بخش خصوصی و شهرداری ها گردیده، بطوری که بسیاری از آنان سال هاست که حق بیمه کارگران و کارکنان شان را هرماهه از حقوق هایشان کسر می کنند ولی بجای ریختن شان به حساب صندوق با آن کار و کاسبی خود را رونق می دهند و یا بهره شان را می گیرند! به عنوان مثال به گفته مسئولان سازمان تامین اجتماعی بدهی شهرداری تهران از بابت حق بیمه کارکنانان شان تنها تا پایان سال ۹۴ بالغ بر ۴۷۰ میلیارد تومان گردیده و این بدهی در حالی هنوز پرداخت نشده که حق بیمه کارگران شهرداری هر ماهه از حقوق شان کسر می شود و معلوم نیست، پول بیمه کارگران کجا و چگونه مورد بهره برداری مدیران شهرداری تهران قرار می گیرد! مسئولان سازمان تامین اجتماعی که مکلف به گرفتن حق بیمه و پیگرد خاطیان در نپرداختن حق بیمه هستند، معلوم بر اساس کدام منطق و بنا به چه دلایلی، قضایا را پیگیری نکرده اند و نمایندگان تشکل های وابسته که در هیئت امناء سازمان تامین

اجتماعی حضور دارند، و قاعده بر این است که از حق و حقوق بیمه شدگان مراقبت کنند، نیز هیچ تلاشی در جهت استیفاء حقوق کارگران در این خصوص انجام نداده اند. با این اوصاف اما مسئولان دولتی و تشکل های وابسته که خودشان نیز از این ریخت و پاش ها و سوء استفاده ها و فسادهایی که موجب بحران در صندوق سازمان تامین اجتماعی شده بی نصیب نمانده اند، این روزها تلاش می کنند تقصیر ها را بر گردن یک دیگر بیندازند و بعضاً نیز از آن جمله روحانی، وزیر کار و مسئول کمیسیون اجتماعی مجلس برای حل مشکلات تامین اجتماعی راه کارهایی را پیشنهاد و قصد عملی کردن شان را دارند که نه تنها کمکی به بهبود وضعیت این سازمان نمی کند، بلکه بخشی از منابع درآمدی تامین اجتماعی را نیز از بین می برند. ربیعی چندی پیش خبر از واگذاری ۵۰ شرکت تحت مالکیت تامین اجتماعی به بخش خصوصی داد. چند ماه بعدتر روحانی نیز گفته های وزیر کارش را مورد تأیید و تأکید قرار داد و متعاقب آن مسئول کمیسیون اجتماعی مجلس نیز راه های مشابهی را ارایه داد. این اظهارات نشان می دهند که واگذاری باقی مانده شرکت های متعلق به سازمان تامین اجتماعی در شرف انجام است و عده ای برای غارت بخش دیگری از امکانات این سازمان، که در اصل پس انداز بیمه شدگان محسوب می گردد، خیز برداشته اند و در همین راستا، حرف هایی اغراق آمیزی که در مورد ورشکستگی سازمان تامین اجتماعی از ماه های اخیر مطرح

می کنند، ظاهراً به جهت فراهم کردن زمینه واگذاری شرکت های تحت مالکیت این سازمان به وابستگان و نزدیکان حکومت است، امثال زنجانی ها و فاضل لاریجانی ها و ... این تصمیمات در حالی گرفته می شوند که سازمان تامین اجتماعی یک موسسه غیر دولتی است، که دارایی های آن از طریق کسر حق بیمه از دستمزد کارگران و سود حاصله از فعالیت شرکت هایی که از حق بیمه مستقیم و غیر مستقیم کارگران تامین شده و دولت و مجلس از لحاظ حقوقی اختیار فروش این شرکتها و دست اندازی به اموال تامین اجتماعی را ندارند. دولت در حالی قصد واگذاری شرکت های سود ده تامین اجتماعی را دارد که همزمان با آن تعداد زیادی از شرکت های ورشکسته اش را به جای قسمتی از بدهی هایش به قیمت بالا به تامین اجتماعی واگذار می کند و در همان حال ادعا می کند سازمان تامین اجتماعی بنگاه دار خوبی نیست! پرسیدنی است که اگر ۱۵۰ هزار میلیارد طی ۳۹ از صندوق تامین اجتماعی برداشت نمی شد، اگر مدیران دزد و جنایتکاری امثال سعید مرتضوی ها بر راس تامین اجتماعی قرار نمی گرفتند، اگر چشم طمع امثال زنجانی ها و فاضل لاریجانی ها به اموال کارگران کور می شد، اگر دولت دست کارفرمایان را برای بیمه نکردن کارگران شان باز نمی گذاشت، اگر کنترل مدیریت تامین اجتماعی به کارگران سپرده می شد، و اگر این سرمایه های هنگفت در جهت صحیح سرمایه گذاری هدف گذاری می گردید ...

اتحادیه های صنفی ارمنستان دشواری و چالش ها

(بخش اول)

تیروهی آ نظارتیان^۱، تیلمان آکساندر بوش^۲

دپارتمان اروپای مرکزی و شرقی - بنیاد فردریک ابرت - فوریه ۲۰۱۷

ترجمه: گودرز

چشم انداز اتحادیه های صنفی در ارمنستان

- سابقه کمونیستی جمهوری هنوز هم با قدرت بر عملیات و ساختار اتحادیه های صنفی ارمنستان نفوذ دارد. در نتیجه آنها قادر نیستند بطور مستقل و سازمان یافته از حقوق کارگران دفاع کنند. قرارداد های جمعی نیز تنها در برخی شرکت ها بطور منفرد وجود دارد.
- هیچ گفتمان و همکاری مشترک بین اتحادیه ها و احزاب سیاسی وجود ندارد. علاوه بر این نمایندگان اتحادیه ها بندرت در گفتمان غالب درباره مسائل سیاسی-اجتماعی شرکت دارند و بالطبع آنها در سیاست و اصلاحات کمترین نفوذ را نشان می دهند.
- یکی از آثار خصوصی سازی و اقتصاد بازار آزاد پس از سقوط کمونیسم آن است که تعداد بخش های اتحادیه های صنفی از تعداد سکتور های اقتصاد بیشتر است. این بدین معنی است که اتحادیه ها در حال رقابت در میان خود برای جذب اعضا هستند. برخی از آنها هم دائما با دشواری به حیات ادامه می دهند و از کاهش تعداد اعضا رنج می برند.
- کلید بقای اتحادیه های صنفی ارمنستان بعنوان مدافع حقوق کارگران در آینده، یک رفرم ساختاری گسترده است. آنها همچنین نیاز دارند که ارتباط فعال و مستمر با جامعه مدنی و احزاب سیاسی داشته باشند.

ورود ارمنستان به اتحاد شوروی، برای صنایع دستی سنتی آن، خاصه فرشبافی، یک نقطه عطف بود. این صنعت، که پیشتر در خانواده های روستائی از نسلی به نسل دیگر دست به دست می شد، پا به میدانهای تجاری گذاشت. تغییرات سیاسی و اجتماعی نیز در فرشبافی ارمنستان شوروی انعکاس یافتند و تمهای مذهبی نگرش شدند

خلاصه ای از تاریخچه اتحادیه ها

دوران اتحاد شوروی

اولین اتحادیه های صنفی ارمنستان در سالهای ۱۹۰۵ و ۱۹۰۷ تاسیس شدند و در دوران اتحاد شوروی هم ادامه یافتند. پس از استقرار دوران شورائی در ارمنستان در سال ۱۹۲۲ اتحادیه ها از یک تشکل اجتماعی به ساختار دولتی

خانم تیروهی آ نظارتیان، وکیل حقوقی و مدافع حقوق و متخصص قوانین کار از سال ۲۰۰۶ با اتحادیه های کارگری ارمنستان کار کرده است. وی در حال حاضر مدیر مرکز^۱ تمپوس برای محافظت از حقوق اجتماعی است.

تیلمان آکساندر بوش کارشناس علوم سیاسی است و در زمان تالیف این گزارش در اداره منطقه ای برای جنوب قفقاز-بنیاد فردریش ابرت، به کارآموزی اشتغال داشت.^۲

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

تغییر یافتند که در خدمت سیستم سیاسی هم بود. اتحادیه ها به بازتوزیع سرمایه سیاسی-اقتصادی که شامل بخشی از وظایف دولتی هم می شد کمک می کردند که از جمله مدیریت صندوق بازنشستگی و توزیع منافع اجتماعی را در برمی گرفت.

با این وجود اتحادیه ها در قبال اعضای خود مسئولیتی را احساس نمی کردند، گرچه بر طبق قانون و بطور اتوماتیک مشمول عضویت در اتحادیه بودند؛ هر کارگری بطور اتوماتیک عضو اتحادیه بحساب می آمد.

در دوران شوراهای دولت کارفرمای همه مردم بود، کارفرمایان دولتی و کارگران از حقوق برابر (هرچند محدود) در محیط کار برخوردار بودند. اتحادیه ها با نظارت بر شرایط کار کارگران از دولت حمایت می کردند. آنها مسئول حاکم و نه فقط نماینده کارگران بودند و از سطح بالای احترام در محیط اجتماعی برخوردار بودند.

پس از دوران شورائی

پس از انحلال اتحاد شوروی، اتحادیه های صنفی بیشتر توان و نفوذی را که از دولت می گرفتند، از دست دادند. با این وجود ساختار و رفتار دوران شورائی همچنان تأثیرات ماندگار خود را بر آنچه اتحادیه ها و اعضا و جامعه انجام می دهند و از اتحادیه انتظار دارند، حفظ کرده است. سیستم سیاسی نوین ارمنستان، توسعه جامعه مدنی و همزمان تغییرات اجتماعی، رفرم و اصلاحات سیاسی در دولت و جامعه بالطبع اتحادیه ها را هم مجبور به تغییر می نماید.

دیگر کشورها

اطلاعیه کانون متحده کارگران کلمبیا به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

قتل و تهدید رهبران جنبش های اعتراضی

اشاره:

دهم دسامبر، روز جهانی حقوق بشر فرصتی شد، برای همه نیروهای ترقی خواه تا بار دیگر مسایل و مشکلات کشور خود را منتشر کنند، در همین ارتباط بسیاری از احزاب و تشکل های پیش رو در خصوص این روز اطلاعیه ای منتشر و یا مراسمی در اقصی نقاط جهان بر پا داشتند.

هرچند مصوبه های شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، پشتوانه اجرایی ندارد، ولی جدا از معادلات نیروهای جهانی در حیطه مرز بندی های مشخص دولت ها، برای نیرو های مترقی در هر جامعه ای، حقوق بشر تریبونی است که نیروهای مخالف استبداد و مدافعان آزادی و عدالت اجتماعی فرصت پیدا می کنند تا با طرح و پیگیری ابتدایی ترین حقوق انسانی در کشور خود و حتی در عرصه جهانی تأثیر گسترده تری بر افکار عمومی داخل و خارج کشور ها بگذارند.

از این رو با توجه به این که کشور کلمبیا شرایط خاصی از تاریخ خود را پشت سر می گذارد و با استناد به اطلاعیه کانون متحده کارگران کلمبیا که به مناسبت "دهم دسامبر" روز جهانی دفاع از حقوق بشر منتشر کرده است و در این بیانیه عنوان می کند: دولت بی اعتبار شده ای کلمبیا حاضر نیست به تعهداتش عمل کند، دولتی که توسط فاسد ترین عناصری که هرگز تاریخ کلمبیا بخود ندیده احاطه گردیده است و متن ترجمه این هفته، در بولتن کارگری به بیانیه کانون متحده کارگران کلمبیا و خبری در رابطه با موضع کمیسیون های کارگری اسپانیا اختصاص دارد، که شرح آن در ادامه تقدیم شما می شود:

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

اضافه کرد، که بعد از ۳۰ سال سکوت برای طرح مطالباتشان به خیابان ها آمدند، که با خشونت سرکوب شدند.

در این شرایط نقش مبارزه کارگران برای آزادی تشکل های کارگری برجسته می شود، مانند مبارزه سندیکایی خلبانان شرکت هواپیمایی کلمبیا، ولی پاسخ دولت کلمبیا انکار حق تشکل، انکار حق مذاکره و انکار حق اعتصاب است، که در قانون اساسی به عنوان حقوق پایه ای از آن ها یاد شده ما اعتقاد داریم، انکار و یا محدود کردن آن ها تهاجم علیه کرامت و منزلت انسانی است.

مبارزه های اجتماعی یاد شده در بالا از طریق سلسله ای از اعتراض های شهروندان به خاطر دفاع از منابع آب و منابع طبیعی بهم پیوند خورده اند. با نظر خواهی از جمع کثیری از شهروندان در رابطه با شرایط زیستی و کاری شان به نشانه های بارزی از وجود سر خوردگی در آن ها برخوردیم، آن ها از دیدن این که چگونه منابع طبیعی شان غارت می شود و محیط زیست آلوده می گردد، بدون آن که هیچ گونه نشانه ای از پیشرفت در حل این مشکلات دیده گردد، سر خورده و معترض هستند.

قابل توجه است که در مناطقی که می خواهند اجرای پروژه های بزرگ را به آن ها تحمیل کنند، نیروهای شبه نظامی حضور پیدا می کنند و با شیوه تازه ای با آن ها برخورد می کنند، از تهدید رهبران جنبش های اعتراضی گرفته تا بدترین شکل آن، یعنی قتل رهبران اجتماعی یا معترضان. این کشتارها راهی دیگر برای بازماندگان قربانیان باقی نمی گذارند که برای حفاظت از شرف و حیثیت شان، خود را سازمان دهی کنند و از حقیقت و عدالت در همه ابعاد، دفاع کنند.

بر این زمینه پیچیده جنبش های اجتماعی نباید، ساکت بنشینند، امروز بیشتر از هر زمان اتحاد از کوچکترین واحدهای اجتماعی باید راهنمای راه شود، **دفاع از حقوق بشر بیشتر از هر زمان برجسته گردد**، لحظاتی است که می باید مجدداً بیاندهشیم، برای سازمان دهی مبارزات نو، اندیشه برای اثر گذاری در قدرت، اندیشه برای آن که صدایمان به وسیع ترین اقشار جامعه برسد، آنهایی که امروزشان را می گذرانند بدون آن که بدانند فردایشان چه می شود.

فراخوان ما اتحاد است و تنها راه را مبارزه اجتماعی با هدف تحقق صلح، برابری در فرصت ها و عدالت اجتماعی برای زندگی بهتر می دانیم.

بدون شک لحظاتی را که هم اکنون میهن ما از سر می گذراند دارای اهمیتی تاریخی در حیات معاصر کلمبیاست.

بر اهمیت به خاطر تصمیم تاریخی **لاس فارک** (نیروهای مسلح انقلابی کلمبیا)، که اسلحه را بر زمین گذاشت و به عنوان یک حزب سیاسی، بدون بکار گرفتن خشونت وارد زندگی سیاسی کلمبیا شد و در مقابل دولت بی اعتبار شده ای را می بینیم که حاضر نیست به تعهداتش در این ارتباط عمل کند، دولتی که توسط فاسدترین عناصری که هرگز تاریخ کلمبیا بخود ندیده احاطه گردیده است.

علی رغم این شرایط که روزنه برون رفتی را، در چشم انداز بسیار کم سو می کند "ارتش نجات بخش ملی" هم چنان عزم جزمی دارد که مذاکرات صلح را که با دولت آغاز کرده است و هم چنان ادامه می دهد، تا از این طریق راه حلی سیاسی برای مقابله مسلحانه ای که با دولت پیش می برد، پیدا شود. این امر در چهارچوب یک آتش بس دو جانبه و موقت که بدون شک نقطه عطف دیگری است در تاریخ مبارزات مسلحانه در میهن مان قابل حصول است.

در این لحظات که سلاح ها از شلیک باز ایستاده اند، جنبش های اجتماعی سطح اعتراضات شان را بالا برده اند و از دولت می خواهند تا به تعهداتی که پذیرفته است، عمل کند تا بخش های مختلف اجتماعی بتوانند از حقوقی که قانون اساسی برای آن ها منظور داشته، برخوردار شوند، اما پاسخ دولت همیشه یکسان است، نفی آن چه در ارتباط با سندیکاها و کارگران بخش های دولتی پذیرفته است، مانند توافق هایی که با بخش کشاورزی داشت و یا جنبش های اجتماعی بومیان کلمبیا، به این اعتراض ها باید سرکوب خشونت بار اقوام **اروواکا** را هم

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

کمیسیونهای کارگری اسپانیا

تصمیم ایالات متحده آمریکا تهدیدی است علیه ثبات و صلح

کمیسیونهای کارگری تصمیم رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا برای به رسمیت شناختن اورشلیم بعنوان پایتخت اسرائیل را تحریکی در جهت نا آرام کردن بیشتر خاور میانه ارزیابی میکند. کمیسیونهای کارگری اعتقاد دارد که تصمیم ایالات متحده نه تنها کمکی به حل مشکلات در خاور میانه نمی کند، بلکه تهدیدی است علیه ثبات و صلح در منطقه و بار دیگر انکار موجودیت کشور فلسطین و مرحله تازه ای از یک طرح دیرینه و تحقیر آمیز برای نابودی ملت فلسطین. کمیسیونهای کارگری اعلام کرد که خواستار برسمیت شناختن حقوق مردم فلسطین برای داشتن کشور مستقل خودشان و بیرون رفتن نیروهای اشغالگر از کلیه سرزمینهای اشغالی است.

از جهان کار

آینده کار، چنان که می خواهیم (بخش ۱۲)

سازمان کار و تولید قسمت دوم

نسبت به دیگران مواجه اند. به علاوه کنار گذاشتن این کارگران از دامنه شمول حمایتهای اجتماعی به ایجاد و تقویت انگیزه برای اجیر کردن انسانها از مجاری غیررسمی خواهد شد. دیگرانی هم بودند که استدلال می کردند که خویش فرمائی انتخابی داوطلبانه برای داشتن کار خودمختار است و بنابراین نباید به تأمینات

انتقال امر استخدام به طرف سومی در مناسبات کار می تواند به منتفی شدن حمایت از کارگران - زیر عناوین "خویش فرمائی"، "کارگر مستقل"، و نیز کارگران غیررسمی و غیره - گردد. روشن است که در این صورت باید نگران بود که چگونه می توان حمایت اجتماعی لازم برای این گروه از کارگران را تأمین کرد. در این پانل در این باره بحث شد که آیا اقدامات مشخصی برای رسمی کردن اقتصاد انجام شده اند یا نه، و نیز تصدیق این نکته که اگرچه در این باره اقدامات انجام شده اند، اما به کار به مراتب بیشتری در این مورد نیاز است.

در این چارچوب بحث بر این نکته که چگونه می توان حمایتهای اجتماعی لازم را برای گروه های گفته شده تأمین کرد، متمرکز شد. استدلال کسانی که طرفدار لزوم بسط حمایت اجتماعی برای "خویش فرمایان" و کارگران غیررسمی بودند، این بود که این کارگران با شرایط کاری به مراتب متزلزل تر و ریسکهای بیشتری - چه به معنای امنیت شغلی و چه به معنای ایمنی کار -

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

لازم برای اجرای آن مهم است. برخی از عرضه کنندگان فعال در زنجیره های جهانی تأمین، محصولات و خدمات شان را همزمان به چندین شرکت ارائه می دهند. اعمال فشار بر این دست عرضه کنندگان می تواند تأثیر بیشتری بر چندین مارک (برند) و در نتیجه برای کل سیستم داشته باشد.

مصرف کنندگان نیز نقش مهمی در تشویق شرایط عادلانه کار برای همه، به شمول "خویش فرمایان" دارند. مصرف کنندگانی که خواهان تولیدات "صادقانه" اند، می توانند بر شرکتها اعمال فشار کنند و راه را برای ساختارهای پایدار کار هموار کنند. تلاش مشترک بین آکتورهای مختلف همچنین می تواند به نیل به شرایط کاری بهتر کمک کند. برای مثال "بنیاد پوشاک صدیق"، که با برندها، کارخانه ها، اتحادیه های کارگری و سازمانهای غیردولتی همکاری می کند، نشان داده است که هماهنگی بین آکتورها می تواند در ارتقاء تغییرات در زنجیره عرضه به نفع شرایط کار مؤثر افتد. همچنین برای تضمین این که محصولی از استانداردهای روشن "تولید صادقانه" تبعیت کند، انبوهی از مشخصات محلی و ملی می تواند جای خود را به یک واحد بین المللی بسپرد: یک سری واحد مشخصات و یک نهاد واحد مسئول نظارت و تصدیق.

اجتماعی روی آورد. با این حال سرانجام دو آلترناتیو - که الزاماً مانعاً الجمع هم نبودند - برای بسط تأمین اجتماعی برای خویش فرمایان پیشنهاد شدند: یکی بسط تأمین اجتماعی تا شمول خویش فرمایان و کارگران غیررسمی و دیگری کسب اطمینان از این که قراردادهای کاری شامل بندهائی باشند که استانداردهای حمایتی معینی را برای خویش فرمایان نیز تضمین کنند.

بحث بر سر اشکال غیراستاندارد کار، خویش فرمائی و کار غیررسمی، همچنین سؤالاتی را در باره ساختار سه جانبه (کارگر، کارفرما و دولت)، به عنوان مدلی که هنوز مناسب است، برانگیخت. نظر عمومی حاضران در پانل این بود که هنوز نیازی به تغییر این مدل وجود ندارد.

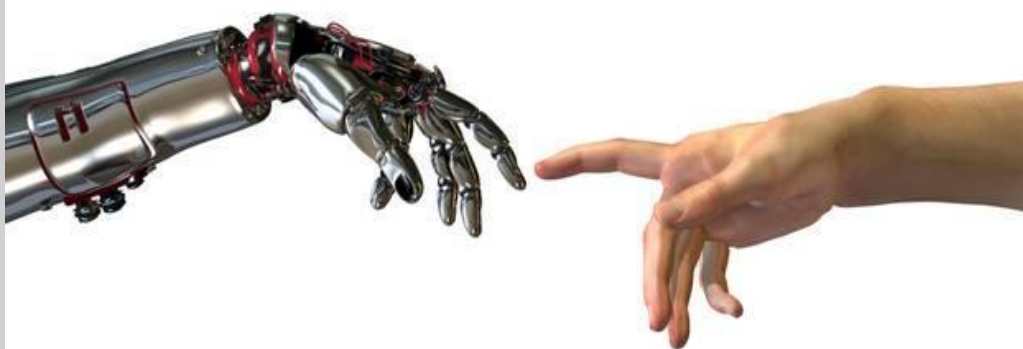
چالشهای رودرروی اتحادیه های کارگری

در حالی که هنوز جنبه هائی از اشکال سنتی استخدام با اشکال جدید استخدامی توأم اند - مثلاً دینامیسم کنترل و وابستگی بین کارگر و کارفرما هنوز از بین نرفته است - لازم است که بروز جنبه های جدیدی در این مناسبات مد نظر قرار گیرند. اتحادیه های کارگری باید پارادایم سنتی مذاکره [با کارفرمایان و دولت] را بازاندیشی کنند و اشکال نوی را برای قراردادهای جمعی تدبیر کنند، که به موجب آنها مذاکره در اساس بین اتحادیه و محل کار صورت می گیرد و نه بین اتحادیه و یک کارفرما یا یک بخش خاص.

برای آن که بتوان از عهده تغییرات در بازار کار جهانی شده برآمد، لازم است که رویکردی هماهنگ توسط اتحادیه های کارگری پیشه گردد. یک اتحادیه کارگری سراسری در سطح جهانی قدرت به مراتب بیشتری را در مذاکرات با شرکتهای چندملیتی داراست و از موقعیت بهتری برای توانمندسازی آنان که فاقد قدرت اند، برخوردار است. به علاوه، کوشش بیشتری باید انجام گیرد تا بخشی از بهره های جهانی شدن از شرکتها به کارگران انتقال یابد. در گذشته موقعیتهائی وجود داشته اند، مثلاً در هلند، که اتحادیه های کارگری در باره قراردادهای نیمه وقت هم با کارفرمایان به مذاکره می نشستند تا پیش شرط رفتار واحد و دسترسی واحد به تأمینات اجتماعی را، به عنوان اجزائی از یک کل، در این قراردادها بگنجانند. در حال حاضر آزمونها و تجربیات مهمی در جریان اند تا این قبیل تغییرات را در یک سیستم جامعیت بخشند و برخی سازمانهای نوپدید می کوشند تا راه های کاراً برای تأثیربخشی این سیستم را متحقق سازند.

رسیدگی به شکافهای حکومتی

مسئله اصلی برای سامان دادن به زنجیره های جهانی تأمین [و تولید و عرضه] که مرزها را درمی نوردند، و کثرت بخشی به سیستمهای انتظام، همانا تشخیص مکانیسمهای مناسب است. مقررات به تنهائی کافی نیستند - بلکه داشتن ابزار

اعلامیه مشترک به مناسبت روز جهانی حقوق بشر

کارنامه شرم آور جمهوری اسلامی ایران

اعدام، تعدادی از شهروندان به دلیل کمک رسانی به زلزله زدگان و انتشار مطلب و انتقاد درخصوص وضعیت زلزله زدگان، دستگیر شده‌اند.

- آنتونیو گوترش دبیرکل سازمان ملل در آخرین گزارش خود درباره وضعیت حقوق بشر در ایران که حدود سه هفته پیش انتشار یافت، خاطرنشان کرد موارد قتل شهروندان و دستگیری به ویژه در کردستان ایران بسیار است. در این گزارش به ده ها مورد قتل کولبران تنها در سال جاری اشاره شده است.

اسلامی در عرصه حقوق بشر، شرم آور است. موارد زیر، بخشی از عملکرد کنونی جمهوری اسلامی در عرصه حقوق بشر را بازتاب می دهد:

- تنها در ماه ژوئیه امسال ۱۰۰ تن در ایران اعدام شدند. هر ماه ده ها نفر در ایران اعدام می شوند.

- تعداد دستگیری‌ها در ماه نوامبر، یک هزار و ۱۱۹ مورد بوده که پنج برابر ماه میلادی پیش از آن است. ۶۱ مورد دستگیری سیاسی نیز در این ماه ثبت شده است. بر اساس گزارش کمپین نه به زندان نه به

۶۹ سال از تصویب قطعنامه حقوق بشر در سازمان ملل متحد می گذرد. اما جهان هم چنان شاهد رویدادهایی است که در آن ها حقوق اولیه و اساسی انسان‌ها گاهی به بدترین شکل نقض می‌شود. برخی از این رویدادها به حق نام جنایت علیه بشریت به خود می‌گیرند.

دهم دسامبر هر سال مناسبتی برای مرور کارنامه حقوق بشر در همه کشورهاست. در ایران طی یک سال گذشته حقوق بشر همانند سال های قبل به شدت نقض گردید. کارنامه جمهوری

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

- بازداشت خانگی چهره های شاخص جنبش سبز ۱۳۸۸ امسال نیز ادامه یافت.

این کارنامه منفی جمهوری اسلامی، تداوم نزدیک به چهل سال بی اعتنائی و نقض فاحش حقوق بشر توسط حکومت ایران است. ما تلاش انبوه فعالان حقوق بشری برای اطلاع رسانی در این عرصه را ارج می نهیم و همه ایرانیان آزادیخواه را به افزودن بر پشتیبانی خود از این تلاش فرا می خوانیم.

هیئت سیاسی - اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

هیئت مسئولان کنشگران چپ

هیئت هماهنگی سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران - طرفداران وحدت چپ

۲۰ آذر ۱۳۹۶ (۱۰ دسامبر ۲۰۱۷)

خبرنگار، ۱۴ وبلاگ نویس و تعدادی از فعالان مدنی در ایران بازداشت شده اند و تحت شکنجه قرار گرفته اند در حالی که فعالیت های آنها مسالمت آمیز بوده است.

- زندانیانی که سال هاست صرفا به علل سیاسی و بدون ارتکاب هیچ گونه نقض قوانین خود جمهوری اسلامی در حبس به سر می برند در سالی که گذشت نیز آزاد نشدند. در میان آنان، فعالان کارگری، روزنامه نگاران، وکلای دادگستری و فعالان حقوق بشری دیده می شوند.

- آزار و ایجاد محدودیت برای شهروندان بهائی ادامه دارد. در سال های اخیر این محدودیت ها به مشاغل آزاد که تنها عرصه باقی مانده برای امرار معاش این شهروندان بود، نیز گسترش یافته است.

- کمیته سوم مجمع عمومی سازمان ملل پیشنویس قطعنامه ای را به دلیل ادامه نقض حقوق بشر در ایران ارائه داده بود که این قطعنامه با اکثریت آرا به تصویب رسید. این کمیته در قطعنامه پنج صفحه ای نگرانی خود را در مورد اقدامات غیرقانونی اعم از شکنجه، شرایط بد زندان ها، بازداشت های خودسرانه و محدودیت آزادی مذاهب اعلام کرده است. تبعیض بر علیه اقلیت های قومی و مذهبی و همچنین علیه زنان نیز از جمله موارد نقض حقوق بشر در ایران عنوان شده اند. از سال ۱۹۸۵ تاکنون این سی امین بار است که ایران به دلیل نقض حقوق بشر در سازمان ملل محکوم می شود.

- دولت جمهوری اسلامی در تدارک به تصویب رساندن قانونی برای اعمال کنترل کامل بر رسانه هاست. تا ماه ژوئن سال ۲۰۱۷ دست کم ۱۲

شب همبستگی با کارگران ایران در پاریس

به نقل از اخبار روز

اتحادیه های کارگری ایران گوش دادیم.

ابتدا، محمود صالحی، کارگر مبارز که به رغم بیماری در هفته های گذشته زندانی شده بود، از طریق تلفن به شب همبستگی درود فرستاده و به اهمیت حمایت های فعالان و سندیکاهای کارگری و به ویژه کارگران جهان از مبارزات کارگران ایران اشاره کرد. او پس از توضیح در مورد شرایط کنونی خود و نیز برخوردهای پلیسی با فعالان کارگران، به پرسش های حاضران در مورد وضعیت جنبش کارگری و وضعیت اتحادیه های کارگری پاسخ داد و بر لزوم ادامه همبستگی با جنبش کارگری ایران تاکید کرد. در خاتمه، محمود صالحی از دور « دست شرکت کنندگان در این شب همبستگی را فشرده » و از کلیه ایرانیانی که در کارزار گسترده پشتیبانی از مبارزات کارگران شرکت کرده اند، سپاسگزاری کرد.

آن گاه، پیام سندیکای کارگران شرکت واحد به شب همبستگی با کارگران ایران در پاریس قرائت شد. متن کامل این پیام در پایان این گزارش آمده است.

در پایان، علی نجاتی از طریق ارتباط تصویری با حاضران گفت و گو کرد. او ابتدا از فعالیت های سندیکای شرکت هفت تپه سخن گفته به تاثیر مبارزات حامیان کارگران در سراسر جهان و نیز همبستگی سندیکاهای کارگری کشورهای مختلف پرداخته و ضمن سپاس گذاری از این حمایت های گسترده، تاکید کرد که این مبارزات نباید به دفاع از کارگران زندانی و افشای سرکوب های کارگری بسنده کند و اهمیت دارد که با نگاهی گسترده تر به جنبش کارگری ایران نظر افکند. او بر اهمیت همکاری و هم سویی مبارزات پشتیبانان جنبش کارگری ایران در خارج تاکید کرد. آقای علی نجاتی به چند پرسش حاضران در مورد مطالبات کارگران و سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه، شرایط فعالیت و زندگی کارگران، خطراتی که با آن مواجه هستند و ... پاسخ داده و از برگزاری چنین کارزارهایی سپاس گذاری کرد.

شب همبستگی با مبارزات کارگران ایران با تاکید به ادامه پشتیبانی، همبستگی و حمایت هرچه گسترده تر از جنبش کارگری ایران پایان یافت.

در هم آوایی با کارزار همبستگی با جنبش کارگری ایران، روز جمعه ۸ دسامبر ۲۰۱۷ « شب همبستگی » با کارگران ایران در پاریس برگزار شد.

در گزارش مشترکی که اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران (پاریس)، همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه، انجمن دفاع از زندانیان یاسی و عقیدتی در ایران (پاریس) و جمعیت کردهای مقیم فرانسه در این باره منتشر کرده اند، آمده است:

در آغاز، پس از ادای احترام به خاطره شاهرخ زمانی و ستار بهشتی که با مرگی مشکوک در زندان جان خود را از دست دادند، کارگران خاتون آباد، معدن چیان گلستان و یورت آزادشهر که قربانی حوادث کار شدند، مرتضی فرج نیا، مجد علی میرزائی و کلیه کارگران قربانی خشونت جمهوری اسلامی، گزارش مختصری از وضعیت کارگران ایران و فعالیت های گذشته و چشم انداز آینده ارائه شد. سپس به پیام دو فعال

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

پیام سندیکای کارگران شرکت واحد به "شب همبستگی با کارگران ایران در پاریس"

با سلام و خسته نباشید به
رفقای گرامی

هم چنان که وضعیت رضا شهابی عضو هیات مدیره سندیکا در اطلاعیه های سندیکا شرح داده شده است. پرونده سازی ها علیه ایشان بسیار نگران کننده است. شهابی مرخصی پزشکی اش از سوی پزشکی قانونی تایید شده بود و با موافقت دادستانی با تودیع وثیقه مدتی از حبس خود را در مرخصی بود. محکومیت زندان رضا در تاریخ ۹۶/۰۶/۲۴ و در خلال مرخصی پزشکی به پایان رسید، اما دادستانی سند ملک وثیقه گذار را پس نداد و با تهدید شهابی به بازگرداندن به زندان دائما تلاش کرد تا فعالیت های سندیکایی ایشان را متوقف کند. بارها از سوی نیروی امنیتی و دادستانی تهران احضار شد و در مورد فعالیت هایی که در دفاع از حقوق کارگران انجام می داد بازخواست و وی را تهدید کردند که فعالیت های خود را متوقف نکند به بهانه عدم تایید مرخصی اش دوباره زندانی اش می کنند.

با اخطارهایی که دادستانی در مورد ضبط ملک به وثیقه گذار کرد. شهابی مجبور شد هیچدهم مرداد خود را به زندان رجایی شهر معرفی کند، پیش از ورود به زندان دادستانی اعلام کرد بود که سه ماه از مرخصی وی مورد تایید پزشکی قانونی نبوده است اما پس از اینکه رضا وارد زندان شد، با این که نامه آزادی اش به تاریخ ۹۶/۰۶/۲۴ در

پرونده اش بود؛ اجرای احکام زندان به وی ابلاغ کرد که ۹۶۸ روز از مرخصی اش را پزشکی قانونی تایید نکرده و غیبت محسوب شده است. رضا برای دادخواهی به ناچار پنجاه روز اعتصاب غذا کرد و اعتراضات و تجمعات قابل توجهی در حمایت از شهابی انجام گردید. ایشان اعتصاب غذای خود را به درخواست سندیکا و سایر تشکل ها و فعالان کارگری هم چنین قول مساعد مقام ارشد امنیتی مبنی بر رسیدگی به پرونده اش متوقف کرد. اما تاکنون متأسفانه آزاد نشده است و مشخص نیست که تا به کی باید در زندان بماند. نماینده دادستان چند بار در زندان به دیدن رضا رفته و هر بار اعلام کرده که چنانچه تعهد بدهد که فعالیت سندیکایی نمی کند، آزاد خواهد شد اما شهابی هم چنان درخواست آنان را نپذیرفته است.

رضایماری های متعدد دارد، پاهایش مکرر بی حس می شود، سردرد های شدید، کلیه اش عفونت کرده و تکرر ادرار شدید دارد، اما برای زجر بیشتر وی تحت مداوای جدی قرار نگرفته است.

ابراهیم مددی نایب ریس سندیکا و داود رضوی عضو هیات مدیره سندیکا آخرین بار در نیمه های شب نهم اردی بهشت سال نود و چهار هر یک بطور جداگانه پس از تفتیش منزل بازداشت شدند و پس از ۲۲ روز باداشت موقت بازجویی با قرار کفالت صد میلیون تومانی آزاد گردیدند. دادگاه بدوی ابراهیم مددی را پنج سال و سه ماه حبس و رضوی را پنج سال حبس محکوم کرده است و در هفته های گذشته دادگاه تجدید نظر هر دو آن ها برگزار شده و با توجه به رویه های موجود متأسفانه احتمال فراوان می رود که آنها را زندانی کنند.

مددی کهولت سن دارد و از بیماری قند خون، پروستات و عدم شنوایی گوش راست رنج می برد و در گوش چپ نیز سمعک استفاده می کند. طی سالیان گذشته به دفعات بازداشت شده و هر بار روزها و ماه ها زندانی بوده و در یک نوبت نیز به سه و سال نیم حبس محکوم و در زندان بوده است.

دوستان گرامی:

خوشبختانه فعالان و اعضای اتحادیه های ایران تنها نیستند. زمانی که رضا شهابی در زندان بود در بسیاری از کشورها، از جمله کشوری که شما در آن جا هستید (فرانسه)، اعتراض های زیادی در پشتیبانی از او صورت گرفت که بی تردید در خروج او از زندان به عنوان "مرخصی استعلاجی" بی تاثیر نبود. ما به این تلاش ها ارج می گذاریم و از اهمیت آن غافل نیستیم. هر چه کارگران و حقوق بگیران کشورهای مختلف در همبستگی با یکدیگر فعالیت بیشتری داشته باشند، متقابلا هم دیگر را تقویت می کنند. برای ما این همبستگی بین المللی جایگاه خاصی داشته و موضع ما را در مقابل تعرضات دولت و کارفرماها به حقوق و دست آوردهای ما، تقویت می کند.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

دارند. وظیفه همه ماست که به یاری آنان برخیزیم. ما به این همبستگی اهمیت زیادی می دهیم و برای همین سندیکای ما از همه تلاش ها برای آزادی و دفاع از کارگران ایران قدردانی می کند. دست شما را به گرمی فشاریم.

امروز نه تنها رضا شهابی در زندان زیر فشار شدید قرار دارد، بلکه ابراهیم مددی و داود رضوی نیز در خطر دستگیری دوباره قرار

تتیر اخبار

نگاهی به تتیر اخبار کارگری، در هفته ای که گذشت:

- سقوط یک کولبر در ارتفاعات تته هورامان
- تجمع اعتراضی کارگران خدمات شهری مناطق ۵، ۶ و ۷ شهرداری کرج
- ادامه تلاش های کارگر معترض اخراجی معدن چادرملو برای بازگشت بکار
- جان باختن یک کارگر کارخانه سیمان مارگون بر اثر واژگونی لودر
- مرگ کارگر ۳۰ ساله در حادثه آتش سوزی مغازه الکتریکی خیابان قزوین تهران
- بلاتکلیفی ۴۰ معلم حق التدریس در همدان
- اعتراض جمعی از بازنشستگان دانشگاه علوم پزشکی استان در یاسوج
- کابوس تاخیر در پرداخت حقوق بازنشستگان فولاد و وعده سرخرمن

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

- دستگیری بچه های کار در مترو شهید بهشتی، و انتقال آنها به ون های بهزیستی مستقر در آنجا
- اخذ تعهد نامه از کارگران پارس جنوبی مبنی بر اعتصاب نکردن در صورت عدم پرداخت حقوق
- عصیان کارگران شرکت نیشکر هفت تپه نوک کوه یخ خشم و انزجار کارگران ایران از وضعیت فلاکت بار موجود است
- اعتراض کارگران کارخانه سیم و کابل پیشرو انار نسبت به خلف وعده کارفرما
- کارگران شرکت نیشکر هفت در ادامه اعتصاب خود همراه با خانواده هایشان اقدام به بستن جاده منتهی به شرکت نمودند
- تجمع متحدانه بازنشستگان کشوری و لشگری و فولاد، تامین اجتماعی در مقابل مجلس
- احضار اتوبوسی دانشجویان صنعت نفت به کمیته انضباطی
- تجمع صیادان در بوشهر
- تجمع فارغ التحصیلان و دانشجویان دانشگاه صنعت نفت مقابل وزارت نفت
- شورای نگهبان هماهنگی پرداخت بازنشستگان با شاغلین را رد کرد.
- تجمع دوباره کارگران حمل و نقل خلیج فارس در تهران
- تجمع کارگران لاوان تابلو کرمان مقابل ساختمان استانداری
- در شهرک صنعتی عجب شیر رخ داد؛ مرگ یک کارگر بر اثر نشت گاز اسیدی / ۶ کارگر دیگر مصدوم شدند
- کارگران شهرداری شهر خرمشهر در اعتراض به عدم دریافت حقوق ۵ ماه خود تجمع کردند
- مسمومیت ۲۳ دانش آموز زنجان با مونوکسید کربن
- قیمت گاز ۲۰ درصد افزایش می یابد
- جوانمیر مرادی: پادوان متشکل در تشکلهای ضد کارگری به دنبال یافتن روزه «در رو» به سیاق هر ساله
- حکم یک سال حبس و ۷۴ ضربه شلاق برای فعال دانشجویی
- گزارش تکمیلی اعتصاب و اعتراض خشمگینانه ی کارگران شرکت نیشکر هفت تپه
- گاز گرفتگی یک کولبر در نوار مرزی
- پیام جمعی از کارگران نیشکر هفت تپه به کانال اتحادیه ازاد کارگران ایران
- کارفرمای نیشکر هفت تپه به تعهد خود به شورای تامین شهرستان شوش و پرداخت حقوق طبق جدول تنظیمی عمل نکرد
- اعتراض مردم در کوی علوی اهواز بخاطر زمینهای جلیزی در روز جمعه ۱۷ آذر
- سالیان دراز حقوقمان پایمال شده، دیگر بی توجهی عامدانه را تاب نمی توانیم
- ۱۹ آذر ساعت ۱۰ مقابل مجلس گرد هم میایم
- گروه اتحاد بازنشستگان
- جنبش دانشجویی بخش مهمی از طبقه کارگر ایران و جنبش ستم دیدگان و خلع ید شوندگان علیه خلع ید کنندگان است
- اعتصاب کارگران هفت تپه و بستن درهای شرکت و گرفتن جلوی ماشینهای حمل نی
- پیام یکی از کارگرهای هفت تپه:
- کوره های بخار به دلیل اعتصاب کارگران روز مزد خاموش شد
- اداره اطلاعات شهرستان شوش وارد شرکت هفت تپه شد و با پادرمیانی اداره اطلاعات آقای افشارتوانست از اتاق خود خارج شود! گفته شده قاره فردا حقوق بخش روز مردها پرداخت شود
- صبح امروز شنبه ۱۸ آذر تعدادی از جوانان جویای کار شهرستان کوت عبدالله در اعتراض به استخدام نیروی غیر بومی مقابل درب ورودی شرکت نیشکر سلمان فارسی تجمع کردند
- اعتصاب کارگران خشمگین ناراضی نیشکر هفت تپه با بیل و قمه، آنها حقوقشان را میخواهند
- روز شنبه ۱۸ آذر پاکبانان سه منطقه شهرداری کرج در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه خود در مقابل شورای شهر تجمع کردند
- عصیان کارگران شرکت نیشکر هفت تپه نوک کوه یخ خشم و انزجار کارگران ایران از وضعیت فلاکتبار موجود است
- شماری از کارگران پیمانکاری بندرامام خواستار عدالت مزدی شدند
- از مطالبات بیانیه ی ۳۲ شورای صنفی کشور در روز دانشجو: افزایش ظرفیتهای دوره ی روزانه، توقف گسترش ظرفیتهای پولی و انحلال پردیسهای بین الملل
- یک کارگر ساختمانی در زمین لرزه شمال حین کار از داربست سقوط کرد و به شدت مصدوم شد و به کما رفت.
- اعتراض رسانه ای کارگران کارخانه سیم و کابل پیشرو انار نسبت به خلف وعده کارفرما*
- ادامه بلاتکلیفی شغلی و معیشتی کارگران کارخانه نئوپان خلخال وابسته به بنیاد مستضعفان

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

- کارخانه روغن نباتی جهان دوباره تعطیل و باقیمانده کارگرانش هم خانه نشین شدند
- اعتصاب و تجمع کارگران مجتمع کارخانجات فولاد نطنزدراعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه حقوق وحق بیمه
- تجمع کارگران شرکت حمل و نقل خلیج فارس دراعتراض به خصوصی سازی و برای حفظ اشتغال
- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه : زنده باد ۱۶ آذر روز دانشجو، عرصه ای دیگر از جدال فروشندگان نیروی کار با استثمارگران
- درگیری نیروی انتظامی با کشاورزان دهلران ایلام
- کمپین کنفدراسیون جهانی کارگران صنایع غذایی در حمایت از کارگران نیشکر هفت‌تپه
- بررسی شاخص بهای مصرف‌کننده توسط بانک جهانی، نشان می‌دهد قیمت‌ها در ایران، چند برابر میانگین دنیا رشد دارد.
- سوختگی ۳ کارگر افغان در آتش سوزی کارگاه نجاری محله «فیروز بهرام»
- مطالبات مزدی سال جاری کارگران «آذرشهد» پرداخت نشده است
- عدم پرداخت مطالبات ۱۳۰ کارگر دانشگاه ارومیه
- اعتراض کارکنان پالایشگاه شیراز نسبت به نصب دوربین مداربسته در دستشویی
- وام مسکن ۲,۷ میلیون تومان اقساط ماهانه!
- بزرگ نمایی در مورد افزایش حقوق بازنشستگان
- وزیر کار و رفاه اجتماعی : حقوق بازنشستگان باز هم افزایش می‌یابد
- دستمزد کارگران نمایشگاه مطبوعات هنوز پرداخت نشده است / کارفرما وعده سر خرمن می‌دهد
- 30 درصد مدارس خوزستان تخریبی هستند . برای ریزگردها پول ماسک نداریم
- حسین تاج وکیل معلمان زندانی از عدم موافقت دادستانی با مرخصی اسماعیل عبدی و محمود بهشتی لنگرودی خبر داد
- 150 کارگر شهرداری مریوان بدون دریافت هفت ماه دستمزد بیکار شدند
- 50 کارگر پروژه راه سازی باند دوم تور بروجرد به اراک حدود شش ماه است که حقوق خود را دریافت نکرده اند
- 160 نفر از نمایندگان مجلس در نامه ای به رئیس مجلس از وی خواستند تا از سازمانهای تامین اجتماعی متناسب سازی حقوق کارگران بازنشسته این صندوق را پیگیری کند
- رسیدگی به مشکل کارگران حمل و نقل خلیج فارس آغاز شد / نگرانی ۱۲۰۰ کارگر از آینده شغلی
- روحانی: درحوزه صندوقهای (بیمه و بازنشستگی)وضع ما سال به سال بدتر میشود
- کاهش سهم فقرا : سهم دهک پایین جامعه از کل هزینه نا خالص کشور در سال ۱۳۹۱ برابر با ۲,۶۸ درصد بود که در سال ۱۳۹۵ به ۲,۳۷ درصد رسیده
- فراخوان اعتصاب توسط کارگران نیشکر

۱۵۰ هزار میلیارد تومان بدهی دولت...

ادامه از صفحه ۲

... آیا بازهم شرایط روز سازمان تامین اجتماعی این چنین بحرانی می‌شد؟ پاسخ همه این‌ها قطعا خیر است. اگر به راستی نیت دولت سر و سامان دادن به نابسامانی‌های تامین اجتماعی بود می‌بایست مشکلاتی را که سبب این وضع شده‌اند را رفع می‌کرد. الان نیز اگر دولت دست از سر اموال سازمان تامین اجتماعی بردارد و پایش را فراتر از حد و حدود قانونی‌اش دراز نکند و مانند کشورهای دیگر که امور صندوق‌های بازنشستگی را به اتحادیه‌های کارگری سپرده‌اند، رفتار کند تامین اجتماعی کارکرد و وضعیت به مراتب بهتری را پیدا خواهد کرد. دولت حداقل تا حالا نشان داده که به طور داوطلبانه حاضر به پذیرش سپردن امور این سازمان به نمایندگان منتخب بیمه شدگان نیست. ولی از آن جایی که سرنوشت حال و آینده ده‌ها میلیون نفر وابسته به بقا و پویایی سازمان تامین اجتماعی است، کارگران سر انجام کنترل آن را به کف خواهند گرفت. تجمع دگر باره عده زیادی از بازنشستگان هم زمان با ارایه بودجه سال آینده گواهی دیگری بر چنین اراده‌ای است. یقینا نجات تامین اجتماعی از گزند سوء استفاده کنندگان و غارت‌گران در دستان خود کارگران است و اگر آن‌ها دیر بجنبند، غارت‌گران باقی مانده اموال سازمان تامین اجتماعی را نیز به یغما خواهند برد.

بولتن کارگری

کار گروه کارگری سازمان فداییان خلق ایران (اکثریت)
دوشنبه ۲۰ آذر ۱۳۹۶ / ۱۱ دسامبر ۲۰۱۷ / سال چهارم شماره ۲۱۵

بدون شرح

